

Szellem a fazékból - Éteffotó

2012 augusztus 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A retus nemcsak Sztálin ragyáit tüntette el, de politikai ellenfeleit is. A híres fénykép első változatán, ahol Lenin beszédet mond a moszkvai Nagy Színház előtti téren, az emelvény jobb oldalán még ott áll Trockij és Kamenyev is.

Sztálinnak azonban kellemetlenné vált mindkettő, ezért elször Kamenyevet, később Trockijt retusáltatta ki a képről. Helyettük ma a képen öt lépcsőfok látható.

Ma már semmi sem valódi - legyintenek a reklámszakemberek, s lelkiismeret-furdalás nélkül veszik tudomásul, hogy a divatlapok címlapjain, plakátokon, filmvászonon és tévéstúdiókban mindennapos a digitális retus. Korunk retuserei nemcsak a fogat fehéritik, nemcsak az alakot változtatják meg, hanem, ha kell, az egész embert. Németországban (egy ásványvízreklámban) Franziska van Almsick világbajnok úszó meztelen hátsóját, Claudia Schiffernek (a Citroën-reklámfilmben) a lábát, Marilyn Monroe-nak (egy csúf sebhely miatt) a hasát "cserélték" ki. Julia Robertsnek (a Pretty Woman című filmben) egy Shelley Michelle nevű modell kölcsönözte a bájait, méghozzá olyan sikeresen, hogy a producernek a poszteren sem kellett a színésznőről semmi más, csak a feje.

Nincs tehát abban semmi meglepő, ha az éteffotósok is trükköznek. A párás korszokban habzó frissen csapolt sör, a ropogós hamburger, a csábító málnatorta látványától összeszalad szánkban a nyál, s már rohanunk is, mint Pavlov kutyája, hogy megnyugtassuk gyomrunkat. Pedig azok a finomságok, amiket a reklámokban, a receptúrákban látunk, többnyire ehetetlenek. Nem ételek, hanem a gasztronómiai élmény ígéretei. Nem szakács készítette őket, hanem food stylist (ételtervező). Az igazi jégkrém, csokoládé nem is bírná a vakuk, mert termi lámpák melegét. Összeesne a kemény sörhab is. Ha pedig megfőzzük a zöldséget, elveszíti harsogó színeit.

A reklámpar alkímistái tehát akrildarabokkal helyettesítik a jégkockát, disznózsírból, kukoricaszirupból készítenek megfagyaltot, különféle matt lakkokkal és glicerinnel párásítják be a söröspoharat. A hitelesség senkit sem érdekel; nem az számít, ki vagy, csak az, minek látszol. A frissesség képzetét pedig nem a fűzés adja. Sokkal inkább a színtfixáló szerek, adalékanyagok, vegyszerek. A péksüteményt lakkal fűjják le, a szirupot motorolaj helyettesíti, a nyers húsról cipőpasztát kennek, amitől úgy néz ki, mintha most vették volna ki a sütőből. A müzli-reklámban hamis a müzli (hiszen a gabonapelyhek megpuhulnának), a makaróni azért marad a villán, mert odaragasztják, a zöldgöngyölgő étel ínycsiklandó látványát pedig egy gőzvasalóhoz hasonló szerkezettel érik el, ami ha nem gyárt is annyi ködöt, mint a színházi szárazjég, az étvágyat azért felkelti.

Illúziót árul a legfrissebb irányzat, a food porn is. Itt az étel (illetve többnyire az alapanyag) a vágy érzéki tárgyaként jelenik meg. Eredetileg pejoratív értelemben használták (kulináris pornográfia), a nagyon zsíros, egészségtelen fogásokat nevezték így. Az amerikaiak szerint a zsíros deszka például food porn. Mára divat lett, az érzéki éteffotózást jelenti, ahol a buja formákat, a textúrák erotikus tartalmát, a táplálkozás élvezetét hangsúlyozzák. És ebben nincs eretnokség. Hiszen a vágy és az étvágy egy tőről fakad. Az ízlelés éppúgy az érzékek játéka, mint a szerelem: a falánkságtól egyenes út vezet a bujasághoz. Anthony Bourdain séf szerint egy vízcsepp is lehet erotikus.

No de egy hamburger?

Vinkó József - hetivalasz.hu

Ajánló
